

Sygn. akt III SO 26/11

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Halina Kiriło

SSN Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku B. W.

o uchylenie uchwał Sądu Najwyższego w sprawach III SW 529/97, III SW 138-139/01, III SW 199-200/05 i III SW 121-122/07,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 lutego 2012 r.,

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

B. W. pismem z dnia 16 grudnia 2011 r. wniósł o uchylenie uchwał Sądu Najwyższego: z dnia 11 grudnia 1997 r., III SW 529/97 w sprawie ważności wyborów do Sejmu RP przeprowadzonych dnia 21 września 1997 r.; z dnia 5 grudnia 2001 r., III SW 138-139/01 w sprawie ważności wyborów do Sejmu i do Senatu RP przeprowadzonych dnia 23 września 2001 r.; z dnia 15 grudnia 2005 r., III SW 199-200/05 w sprawie ważności wyborów do Sejmu i do Senatu RP przeprowadzonych dnia 25 września 2005 r.; z dnia 17 stycznia 2008 r., III SW 121-122/07 w sprawie ważności wyborów do Sejmu i do Senatu RP przeprowadzonych dnia 21 października 2007 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnioskodawca bezpodstawnie upatruje w art. 101 ust. 2 Konstytucji RP prawa do zakarżenia uchwał Sądu Najwyższego w sprawie ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. Konstytucja w powołanym przepisie art. 101 ust. 2 stanowi, że wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyborów na zasadach określonych w ustawie. Zasady określające procedurę wnoszenia protestów wyborczych reguluje obowiązująca od 1 sierpnia 2011 r. ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 112 ze zm.; dalej jako: „Kodeks wyborczy”); poprzednio zasady te określała ustawa z dnia 12 kwietnia 2001 r. – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2007 r. Nr 190, poz. 1360 ze zm.; dalej jako: “Ordynacja wyborcza”).

Zgodnie z Kodeksem wyborczym protest przeciwko ważności wyborów do Sejmu wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników wyborów przez Państwową Komisję Wyborczą w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Termin ten nie podlega przywróceniu (art. 241 § 1 i art. 243 § 1 zdanie drugie Kodeksu wyborczego – por. art. 79 ust. 1 i art. 81 ust. 1 zdanie drugie poprzednio obowiązującej Ordynacji wyborczej). Sąd Najwyższy rozpatruje protest w składzie 3 sędziów w postępowaniu nieprocesowym i wydaje, w formie postanowienia, opinię w sprawie protestu (art. 242 § 1 Kodeksu wyborczego – art. 80 ust. 1 Ordynacji wyborczej). Sąd Najwyższy w składzie całej Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych, na podstawie sprawozdania z wyborów przedstawionego przez Państwową Komisję Wyborczą oraz opinii wydanych w wyniku rozpoznania protestów, rozstrzyga o ważności wyborów oraz o ważności wyboru posła, przeciwko któremu wniesiono protest (art. 244 § 1 Kodeksu wyborczego – art. 82 ust. 1 Ordynacji wyborczej).

Uchwały Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 1997 r., III SW 529/97 w sprawie ważności wyborów do Sejmu RP przeprowadzonych dnia 21 września 1997 r.; z dnia 5 grudnia 2001 r., III SW 138-139/01 w sprawie ważności wyborów do Sejmu i do Senatu RP przeprowadzonych dnia 23 września 2001 r.; z dnia 15 grudnia 2005 r., III SW 199-200/05 w sprawie ważności wyborów do Sejmu i do Senatu RP przeprowadzonych dnia 25 września 2005 r.; z dnia 17 stycznia 2008 r.,

III SW 121-122/07 w sprawie ważności wyborów do Sejmu i do Senatu RP przeprowadzonych dnia 21 października 2007 r. zakończyły – zgodnie z Konstytucją RP i Kodeksem wyborczym oraz zgodnie z poprzednio obowiązującą Ordynacją wyborczą – procedurę rozstrzygnięcia o ważności wyborów.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy – uznając niedopuszczalność rozpatrywanego wniosku – postanowił o jego odrzuceniu.